

ОСВІТНІ ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Мошинська О.Ю.

кандидат філософських наук
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
М. Харків, Україна

MODERN EDUCATIONAL CHALLENGES

Moshynskay O.

candidate of Philosophical Sciences
National Law University named after Yaroslav Mudry,
Kharkiv, Ukraine

Abstract

Issues of educational challenges have not yet been adequately covered within the domain of our native philosophy. Those issues are diverse, complex, and reflect the educational crisis as a global phenomenon. Educational challenges show that educational strategies and practice do not meet the actual demands of the information society. The trend is inherent in Ukrainian society. It is emphasized that the most acute challenge is knowledge devaluation, its simulation. The value of knowledge as intellectual capital is lost. It has been justified that the commercialization of education contributes to the emergence of bribery in education, which, in turn, levels out a man's preoccupation with getting knowledge as taking care of themselves, forming negative market knowledge. Knowledge technologization predetermined getting knowledge "now and here".

Анотація

Питання освітніх викликів сучасності ще не знайшли досить широкого висвітлення у вітчизняному філософському полі. Зазначається, що вони досить різноманітні, складні і відтворюють кризу освіти як глобальне явище. Освітні виклики свідчать, що освітні стратегії і практики не відповідають запитам інформаційного суспільства. Ця тенденція має місце і в українському суспільстві. Підкреслюється, що найбільш гострим викликом стає процес девальвації знань, їх імітація. Втрачається цінність знань як інтелектуального капіталу. Доводиться, що комерціалізація освіти призвела до появи в освітньому просторі такого явища як хабарництво, що невілює турботу людини про знання як турботу про себе, формує ринкову свідомість з позначкою «мінус». Технологізація освіти обумовила одержання знань за принципом «тут і зараз».

Keywords: person, challenges, education, information society, society of knowledge, care about knowledge, educational crisis.

Ключові слова: людина, освіта, виклики, інформаційне суспільство, суспільство знань, турбота про знання, криза освіти.

Сучасне суспільство презентують досить різноманітно: інформаційне, технологічне, ризику, мережеве, знань, постмодерне, кожне з яких має право на існування, оскільки таким чином підкреслюється його поліваріантність, бо, на думку С.В. Пролеєва, сучасність свідчить про те, що спільного світу немає, що настав кінець толерантності [8, с. 25-29] . В цих умовах зазнає суттєвих змін і освіта, як засіб творіння людини людиною, засіб творіння своє життєдіяльності і буття. Вона потребує трансформації як вважають фахівці з різних галузей освіти (філософи, педагоги, психологи, вчителі та ін.). Сьогодні, як зазначає В. Шамрай, стає актуальним питання: чи не виникає на наших очах світ, в якому освіті в її усталеному споконвічному покликанні, просто не залишається місця? [11, с.90].

Питання досить складне, воно виникло в ситуації кризи освіти, кризи, яка торкнулася не лише освітніх практик, а і теоретично-методологічних

технологій, інститутів освіти, підготовки педагогічного ресурсу. Фахівці зазначають, що криза відчувається в усіх основних вимірах та складових освітньої діяльності. Вона набула глобального характеру і не обминула нашої країни. Сьогоднішня система освіти в Україні вимагає реформ. Це визнають не лише експерти в галузі освіти, але й викладачі, вчителі, студенти та учні. Прийняті «Закон про вищу освіту» (2014) та «Закон про освіту» (2016) визначили основні напрямки трансформації освіти. Однак ці зусилля не будуть ефективними, якщо суб'єкти освіти не будуть сприяти цьому, якщо самореалізація, творіння самого себе залишаться поза мотивами і життєвими принципами особистості. Виникає парадокс: становлення «суспільства знань» і в той же час криза освіти. І в той же час, за дослідженнями центра Розункова, лише 26% опитуваний підтримують реформи.

Дослідники «суспільства знань» зазначають, що 1) воно має множинність та плюральність різноманітних форм та рівнів знань; 2) надає можливість

кожній людині незалежно від умов її існування, але відповідно їм, найбільш ефективно адаптуватися до сучасної реальності; 3) «суспільство знань» є суспільством «сумісних у використанні знань»; 4) є необхідною можливістю виживання суспільства та збереження людяності.

Освіта, як і визначення суспільства в наш час, поліваріантна. Вона - складова освітньої реальності, форма буття людини та суспільства, людський капітал, засіб життєдіяльності, засіб творіння людини і т.ін. Це одна із соціокультурних універсалій, без якої неможливе існування людини та суспільства. Зміст освіти залежить від історичних умов її існування. Тому не випадково аналіз освіти в її різноманітних проявах стає досить актуальним. Про це свідчать праці як закордонних, так і вітчизняних спеціалістів. У філософському полі дослідження освіти почалося з античності: Платон та Аристотель започаткували освітні інститути, моделі освіти. Ця традиція існує до наших часів, збагачуючись та розвиваючись. Так наприкінці ХХ - початку ХХІ століття з'явилась така наукова галузь як «філософія освіти». В філософії освіти набуває актуальності звернення до аналізу кризи освіти, її викликів, колізій, протиріч, пропонуються моделі освіти, що корелюють з станом сьогоденного суспільства. З цих питань заслуговують на увагу праці В.П. Андрущенко, М. Бейліна, А.І. Бойка, О. Гомілко, Л. Деніско, М. Култаєвої, М. Карпець, С. Клепка, В. Кременя, І. Пролєєва, Н. Радіонової, І. Степаненко, В. Шамрай, К. Яковенка та ін.

«Суспільство знань» потребує нових як теоретичних так і практичних обґрунтувань освіти, які здатні подолати кризову освітню ситуацію, виклики, що з'явилися в освітній реальності і які стосуються дихотомії традиція/новація. Сучасні виклики щодо існуючої моделі освіти спрямовані на розробку і впровадження такої її моделі, яка б відповідала вимогам часу, запровадженню нових парадигм. Сьогодні, незважаючи на безліч корисних напрацювань, перевага надається традиційній парадигмі освіти, заснованої на принципах сциєнтизму, монолізму, авторитарності, на уявленнях про «одновимірну» людину – функцію. Ця парадигма себе вичерпала. Як підкреслював В.Г. Табачковський, в основу нової парадигми повинен бути покладений принцип «сприяття» замість нормативно-репресивного. Але цей виклик як і його реалізація дуже складний і суперечливий. На жаль, в сьогоденній освіті педагогічні технології орієнтовані на передаванні знань, а не на розвиток креативної людини, котра мусить бути відповідальною за своє життя й життя людей як у теперішньому, так і в майбутньому часі. На цю освітню настанову звернула увагу Міністр освіти і науки Л. Гриневич підкресливши в інтерв'ю каналу «Прямий», що освітня реформа, спрямована на виконання парадигми знання для життя, для володіння компетентністю, а не на знання заради знання.

В такій площині актуалізується принцип турботи людини про освіту як турботу про себе. Ось чому використання репродуктивного або комбіно-

вано-репродуктивного методу не може задовольнити суб'єктів освітньої діяльності. Цей метод не може слугувати реалізації турботи про освіту як турботу про себе. Повернення до настанови «турбота про освіту як турбота про себе» - виклик часу. Доки людина не буде намагатися здійснити потребу в освіті, вона не може відповідати нагальним потребам суспільного розвитку. Не випадково, що фахівці з питань філософії освіти наголошують на важливій теоретико-методологічній новації: «В суспільстві ХХІ століття способом стосунків та інтеракцій стає мережа, якій відповідає існування людини у формі сингулярності» [11 , с.92]. В. Шамрай розглядаючи парадигму «мережа-людина» зазначає, що це новий формат відносин і він стає викликом для всіх інституцій, безумовно і для освіти. Освіта, не просто вимагає її трансформацій, а й ставить під знак запитання подальше існування її в усталеному культурному сенсі. Відтак освіта не стільки трансформується, відповідаючи на виклик часу, скільки перероджується, набуваючи цілковито інакших рис. Спрямування і характер цих зрушень оприявнюється, виходячи з мікросоціальних змін, позначених поняттями мережності, сингулярності та інформаційності [12, с.93]. Сингулярність на відміну від понять індивідуальності та особистості, на думку автора, в гуманітарно-антропологічному сенсі покликана зафіксувати такий стан людського існування, коли активність та загальна життєдіяльність людини переходить у режим входу-виходу в різні системи контактів, що передбачає де-субстантивіацію особи. Це характерна ситуація існування у мережному суспільстві, коли основною соціальною якістю особи стає користування мережею, у вигляді якої починають існувати суспільні стосунки взагалі [13 , с.93].

Можна заперечувати або погоджуватися з автором, але безумовно це обґрунтування нової освітньої парадигми, нового бачення дихотомії традиція/новація. З позицією В. Шамрай корелює погляд на необхідність зміни моделі освіти в працях В.Г. Андрущенко, який вказує на те, що доки суспільство не виховає нове покоління перспективно мислячих людей (інакше кажучи, творчих людей), ми приречені «копіюватися у багнюці», «переливати із порожнього в порожнє», перебувати в «постійному транзиті безперспективності. Нова філософія освіти є філософією людини, котра існує в царині свободи» [1 , с.11-13].

Однією з таких моделей, як вважають дослідники, є модель освіченої людини. Освічена людина, по-перше, не стільки людина «знаюча» навіть зі сформованим світоглядом, скільки підготовлена до життя, котра орієнтується в складних проблемах сучасності, здатна осмислити своє місце в світі. По-друге, це людина, котра знає, переживає, є духовною і соціальною. По-третє, це людина, що відкрита до іншої культурної позиції та цінностей, людина толерантна. Освічена людина маніфестує себе як креативна компетентна людина.

А.А. Іванченко порівнює метафорично такий тип людини зі «спрутом» з позитивогенною «раковою пухлиною», що поширює свої *благодесущие*

«щупальці» або «метастази» на усі життєвоznачущі сфери людини [5 , с.65]. Ця риса виявляється у здатності людини приймати нестандартні рішення в ситуації невизначеності і недостатньої інформації, у здатності відповідати на виклики сучасного буття людини, для якого характерними є пластичність, рухомість, скоротечність, постійні зрушення.

Сьогодні, як ніколи постають питання, які турбували людство з початку античності: що таке освіта? Чи існують «вічні» цілі і норми освіти? В чому сенс освіти? Як співіснують класичні та не-класичні моделі освіти? Яке майбутнє освіти? У відповіді на порушені питання змінюється розуміння поняття «знання». В дослідженнях вчених «знання» набирає різноманітні сенси. Все більш поширеним стає його інтерпретація як складової людського, так і соціального капіталу. Так відомий американський філософ і соціолог Ф. Фукуяма зазначає, що здібності та знання є елементами людського капіталу. Поряд з таким твердженням Ф. Фукуяма також вважає, що знання - це цінності суспільства і соціальних груп, вони є матрицею інтелектуальної праці. Він зазначає що знання є домінантою в розвитку сучасної економіки, суспільного багатства і самої людини [10 , с.1-7]. Знання не існує поза людиною, поза інтелектуальною, розумовою працею, воно процес і результат життєдіяльності людини. Іноваційним в трактуванні поняття «знання» є точка зору американського дослідника Д. Тіса, який поряд з поняттям «знання» пропонує поняття «знаннєві активи», які передаються, *«переміщуються»*. Воно завжди «клеїке», оскільки прилипає до людей та організацій, воно гнучке, постійно модифікується і перегрупується [8 , с.]. На думку дослідника – «суспільство знань» вимагає саме такого розуміння «знання», бо досить складно в наш час говорити про сталість знання та його вічність.

Знання – це «знаннєві активи». І в такому розумінні вони є необхідною складовою концепції компетентного підходу в навчанні. Така позиція пропонується і в працях Л. Едвінсона, і М. Меллуїна, які наголошують, що сукупність знань, практичних навичок, творчих здібностей складають сутність людського капіталу [4 , с.434].

Гострота кризи обумовлена не її всеохопністю, а тим, що освіта все відчутніше не відповідає своєму фундаментальному покликанню. Її здатність забезпечувати самовідтворення суспільства та тяглість культурної традиції зменшується, як шагренева шкіра, випаровується буквально на очах [13 , с.90]. Сьогодні потребує такої настанови і практичних дій, коли знання стають не просто додатком до знань, а атрибутивним фактором буття людини, для якої знання є одним із необхідних засобів володіння «мистецтвом життя», вмінням та налаштованістю жити свідомо і креативно, жити та бути водночас.

Криза освіти - це наявність викликів як до змісту освіти, так і до суб'єктів освіти, до появи технологічної особи і технологізації освіти, викликів, що пов'язані з «четвертим ступенем» тех-

нологічної революції та її наслідком – появою «суспільства знань». Освіта у тій формі, що склалася наприкінці ХХ століття, не враховує нинішню глобальну кризу цивілізаційного розвитку, не може протистояти їй, тим більш сприяти її подоланню. В цьому сенсі стає одним із дослідницьких завдань з'ясування освітніх викликів сучасності, що пов'язані з наявністю ринкових відносин. Від сучасної освіти чекають доступності і зручності споживання «товару», якими є конкретні знання і уміння. Сучасна освіта все більше набуває якості товару, постає в контексті ринкових відносин як компонент ринку освітніх послуг. В освітній реальності стали дійсністю такі явища, як «освітній бізнес», «ринок освіти», «освітні послуги», «освітні підприємства». Вони мають сенс існування, хоча несуть в собі і вкрай негативні наслідки. Чи може суспільство прийняти як рису сучасного життя імітацію освіти, коли з'являються все більше студентів, що згідні за кожний залік або екзамен платити гроші? Комерціалізація освіти набуває хибної риси – хабарництва. Це суттєвий виклик і загроза подальшому стану не тільки освіти, а й суспільству. Не можна чекати зрушень в позитивному розвитку суспільства, якщо зростає кількість «куплених дипломів». Ринок, як система «біополітичного структурування» життєвого ладу, створює глобальний освітнянський простір як простір міжкультурної взаємодії. Він в такому сенсі створює товарну освітню пропозицію, поширює освітній вибір, що безумовно, стимулює забезпечення такої ланки «суспільства знань» як економіка знань. Фактично освітня міжкультурна взаємодія потрапляє все більше під контроль ринкових механізмів. Така ситуація складається і в українському освітньому просторі.

Виклики стосуються як самих суб'єктів освіти, так і умов освіти. Не може залишитися поза увагою, наведені ЗМІ факти про те, наприклад, що в Чернівецькій області значна кількість вчителів була не в змозі скласти ЗНО. Така реальність має місце і в інших областях, бо не може бути висококваліфікованих вчителів, якщо вони, особливо в сільських школах, викладають і мову, і інформатику, і математику. Потребують реформи інститути підвищення кваліфікації вчителів. Чи є ефективною така їх форма, як підвищення кваліфікації вчителів без відриву від роботи? По суті ні роботи, ні навчання.

Викликом як до форми, так і до змісту навчання стають, з нашої точки зору, результати ЗНО. В цьому 2017 році ЗНО склали 239.000 учнів, 27.000 його не склали. Досить невтішними є результати ЗНО. Звернемось до дисциплін. З історії України в цьому році ні один учень не одержав 200 балів, хоча в порівнянні з 2014 роком кількість складавших зросла – 72% від загальної кількості. В 2014 році на максимальну кількість балів тест з історії склали лише 4 особи. З математики в цьому році на склали тест 14,9%, з фізики 19,8%. В 2014 році з тестами з математики не впорались 43% абітурієнтів (набрали до 10 балів). Тест з англійської мови не склали 12,55%. Сумно зазнавати, що

лише 4 учня одержали 200 балів з української мови та літератури. Чи може нас задовольнити, що тільки 303 абітурієнта одержали 200 балів з усіх обраних для їх вступу предметів? Не можна вважати задовільною тенденцію втрати інтелектуального потенціалу та інтелектуального капіталу.

Викликом сучасній освітній системі в Україні стає той факт, що все більше молоді намагається одержати знання за кордоном. За статистикою майже 5 млн. наших молодих співвітчизників навчається за кордоном. Однією з причин означеного виклику є те, на думку С. Стадного, виконавчого директора аналітичного центру CEDOS, що досить часто освіта за кордоном більш доступна, ніж в Україні, якщо це здібна людина. Чехія і Німеччина пропонують безкоштовне навчання для іноземців за своєю конституцією. У Франції платня символічна (газета Експрес. Цензор. Нет). Втрачається мотивація навчання. Як свідчить Державна служба кожен четвертий з українців у віці до 24 років в 2016 році не мав роботи. Показник в 2016 році досяг 1,8 млн. чоловік. На одну вакансію претендують 9 кандидатів. Директор Державного фонду фундаментальних досліджень ДФФД академік НАН України Б. Гриньов означив процес скорочення наукового потенціалу України масовою бідною, наслідки якої для суспільства і національної економіки ще слід проаналізувати. Так в 2016 році навчалися і працювали в Німеччині 25 тисяч українців, які одержують від держави цієї країни гарантовану підтримку. Наведена картина свідчить про девальвацію знань, відсутність мотивації одержання знань, розуміння знань як капіталу, без якого не можлива ні суспільна, ні професійна, ні інтелектуальна значущість людини.

Освітнім викликом класичній моделі в наш час стає медіаосвіта – складова медіареальності. На думку П. Бурд'є, у сучасному суспільстві відбувається медіатизація дійсності. Це важливий в теоретичному та практичному плані висновок. Виходячи з такого висновку, В. Мансурова зазначає наступне: «Медійна саморефлексія і самовизначення стають онтологією існування сучасного суспільства, а індивід, який отримав несанкціонований доступ до комуніювання – набув статусу *homo mediate*» [6, с.117]. Вона доводить наявність амбівалентності освітнього медіавиклику: самовираження для медійної людини – це одночасно засіб інтелектуального тріумфу і маніфестація обмеженості знань.

Медіаосвітнє поле сучасності поширює свої технології. В практиці медіаосвіти стають все більш наявними такі технології як флешмоби та смартмоби. Кожен з учасників смартмобів в відміну від звичайних флешмобів є одночасно і «клієнтом», який вирішує приймати йому участь в тій чи іншій акції, освітній дії, чи ні, і «сервером», який, власне може запропонувати акції чи зміни до вже існуючих освітніх планів. В практиці залучення і використання флешмобів і смартмобів в процесі навчання слід враховувати і ту обставину, що флешмоби припускають наявність ієрархії, тут має місце настанова – «творче ядро» - «периферійна

маса», - використання технології спартмобів базується на підставі єдиного центру прийняття освітніх рішень. Ці феномени досить кардинально змінюють класичну модель освіти, і в цьому сенсі вони стають поряд із іншими технологіями медіаосвіти, тими факторами, які призведуть до появи новітньої моделі освіти, про що наголошує в свої публікаціях В. Шамрай.

Тенденції розвитку медіаосвіти, що домінують в українському суспільстві, впливають на його гуманітарну безпеку і в той же час свідчать, що традиційна освіта вже не зможе забезпечити сучасні вимоги до освіти. На сучасному етапі радикальні перетворення в інформаційному суспільстві пов'язують з подальшим розвитком медіаосвіти, з Інтернетом та мережею. Медіатехнології стають визначальними. Медіаосвіта оперує такими поняттями як медіаосвітній простір, медіапедагогічні технології, медіапедагогіка, телевізійна освіта, відіофільм, медіаобрази. Дослідники стурбовані тим, що відбувається звуження кола інтересів підлітка, прагнення до створення власного світу, відхід від реальності та заняття з комп'ютером один на один, яке заважає спілкуванню з однолітками, призводить до соціальної ізоляції та складнощів в міжособистісних контактах [8 , с.59].

Виникають нові ознаки людини: технологічна, електронна, інтегрована в Інтернет, медійно-технологічна людина, що клікає. Сучасна людина в умовах інформаційного суспільства використовує в процесі життєдіяльності різноманітні технології, останні призводять в освіті до зміни не лише часових, але й просторових координат, дозволяє вбачати освіту як гіпертекст.

В зазначеній ситуації виникає досить важливе та складне питання: чи не призводить застосування медійної освіти до втрати інтелектуальної праці, заміщення її працею споживчою, коли одержання знань не потребують напруги, роздумів, наполегливості, коли за допомогою пульта можна одержати відповідь на те чи інше питання.

На зміну декартівської метафори «людина-машинна» прийшла метафора «людина-програма». Як зазначив в своїх працях М. Маклюєн, технологічна перспектива і пов'язана з нею метаморфоза *human being* може перетворити сучасну людина на новий вид, котрий можна визначити як *Homo* [8]. Мова йдеться про те, що під впливом різноманітних технологій сутність та існування людини сучасності набуває вже іншого смислу. Технології набувають універсального сенсу, розповсюджуючись на всі ситуації, де людина впливає чи намагається вплинути за їх допомогою на всі сфери своєї життєдіяльності. Освіта не стоїть поза цього впливу, бо вона існує в реаліях суспільства в якості *ad hoc*, суспільства «рефлексивної сучасності». Відтепер людині необхідно зрозуміти і визначити межі свого буття, означити нове питання – питання про цілеспрямований усебічний розвиток самої себе як людини в процесі комунікації з технікою. Заслуговує на увагу в цьому аспекті фільм «Клік: с пультом по життю» (США, 2006) де подані наслідки означеної проблеми.

Отже, сучасна освітня реальність маніфестувала виклики, які торкаються процесу самої освіти і людини в освіті, виклики, які спрямовані на подолання кризи в освіті. Вони поліваріантні, як і поліваріантне сучасне суспільство і освіта. Виклики свідчать, що освітні стратегії в умовах сьогодення не відповідають запитам інформаційного суспільства і «суспільства знань». Виникає парадокс, в українському суспільстві з'являється тенденція девальвації знань, імітація освіти. Втрачається необхідна цінність знань як статусу необхідного капіталу людини. Отже, розвиток сучасної освіти – серйозна теоретична і практична проблема вирішення її викликів – шлях подолання кризи в освіті.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон про вищу освіту. 2014 .
2. Закон про освіту. 2017.
3. Андрущенко В.Г. Філософія освіти в «за-межжі» завтрашнього дня.//Філософія освіти. – 2008, -№ 1-2,- С. 7-14.
4. Едвінсон Л., Мелоун М. Интеллектуальный капитал. Определение истинной стоимости компании/ Л.Эдвинсон, М. Мэлоун./ Новая пост-индустриальная волна на Западе. Антология. -М.; -1999.
5. Иванченко А.А. Креативность и экзистенция. / А.А. Иванченко. – Харьков, 2013. - 422 с.
6. Мансурова В.Д. «Медийный человек как проекция длительной онтологии/ В.Д. Мансурова// Известия Алтайского университета.- 2000. -98 с.
7. Маклюэн М. Галактика Гуттенберга: сотворение человека печатной культуры/ М. Маклюэн, - Киев, 2003. - 392.
8. Карпець Л.А. Освітня реальність інформаційного суспільства/ Карпець Л.А. Монографія. - 2015, Харків. - 328 с.
9. Новая индустриальная волна на Западе. Антология, -М.; -1999.
10. Фукуяма Ф. Великий разрыв/ Фрэнсис Фукуяма (пер. с англ.). -М.: - Изд-во. - АСТ. 2003. - 476.
11. Шамрай В. Соціальна теорія і освіта в контексті соціокультурних викликів сучасності/ Філософія освіти. – 2015. - № 1 (16, С. 89-203).
12. Там же.
13. Там же.

Danish scientific journal
DSJ

№10/2018

ISSN 3375-2389

Vol.2

The journal publishes materials on the most significant issues of our time. Articles sent for publication can be written in any language, as independent experts in different scientific and linguistic areas are involved.

The international scientific journal “Danish Scientific Journal” is focused on the international audience. Authors living in different countries have an opportunity to exchange knowledge and experience.

The main objective of the journal is the connection between science and society. Scientists in different areas of activity have an opportunity to publish their materials. Publishing a scientific article in the journal is your chance to contribute invaluable to the development of science.

Editor in chief – Lene Larsen, Københavns Universitet

Secretary – Sofie Atting

- Charlotte Casparsen – Syddansk Erhvervsakademi, Denmark
- Rasmus Jørgensen – University of Southern Denmark, Denmark
- Claus Jensen – Københavns Universitet, Denmark
- Benjamin Hove – Uddannelsescenter Holstebro, Denmark
- William Witten – Iowa State University, USA
- Samuel Taylor – Florida State University, USA
- Anie Ludwig – Universität Mannheim, Germany
- Javier Neziraj – Universidade da Coruña, Spain
- Andreas Bøhler – Harstad University College, Norway
- Line Haslum – Sodertorns University College, Sweden
- Daehoy Park – Chung Ang University, South Korea
- Mohit Gupta – University of Calcutta, India
- Vojtech Hanus – Polytechnic College in Jihlava, Czech Republic
- Agnieszka Wyszynska – Szczecin University, Poland

Also in the work of the editorial board are involved independent experts

1000 copies

Danish Scientific Journal (DSJ)

Istedgade 104 1650 København V Denmark

email: publishing@danish-journal.com

site: <http://www.danish-journal.com>

CONTENT

AGRICULTURAL SCIENCES

- Eremina O., Eremin V.*
NEW ADAPTIVE, PERSPECTIVE VARIETIS
SWEET CHERRY FOR INDUSTRIAL TESTING IN
THE NORTH CAUCASUS 3
- Runova E., Gnatkovich P.*
THE ROLE OF PRIVATE GARDENS IN
INDUCTION TEST-YEARS OF WOOD PLANTS
FOR THE GREENING OF THE SETTLEMENTS
OF THE NORTHERN TERRITORIES OF THE
IRKUTSK REGION 9

CULTURAL SCIENCES

- Lopatina N.*
THE CULTURAL REVOLUTION AS A WAY OF
FORMATION OF NEW SOCIO-CULTURAL
VALUES IN THE CONTRY..... 13

PEDAGOGICAL SCIENCES

- Burikov A.*
REACTION OF THE HUMAN ORGANISM FOR
THE PERFORMANCE OF PHYSICAL WORK IN
THE MEANS OF INDIVIDUAL
PROTECTION..... 16
- Fedorova L.*
EXPERIMENTAL METHODS OF COGNITION IN
TEACHING GEOMETRY 24
- Zinukova N.*
TRAINING CONSECUTIVE INTERPRETING TO
MASTERS 18

PHILOLOGICAL SCIENCES

- Movsesyan L.*
CORPUS-BASED ANALYSIS OF
COLLOCATIONS (ON THE COLLOCATIONAL
BEHAVIOR OF “TO TAKE”) 27
- Sattarova M., Hamraeva S.*
USE OF PHRASEOLOGICAL CONSTRUCTIONS
IN FOREIGN LANGUAGES IN THE
UNIVERSITY..... 32
- Stupnitskaya M.*
LONELY HEROES IN THE WORLD OF ABSURD:
COMPARATIVE ANALYSIS ON THE EXAMPLE
OF WORKS OF COBO ABE AND ALBERT
CAMUS 34
- Chialashvili-Gordeeva E.*
A COMPARATIVE LINGUOESTHETIC
ANALYSIS OF TWO POEMS IN PROSE BY IVAN
TURGENEV 38

PHILOSOPHICAL SCIENCES

- Moshynskay O.*
MODERN EDUCATIONAL CHALLENGES 42

POLITICAL SCIENCES

- Filatov B.*
PATRIOTICISM AS A FORM OF POLITICAL
PARTICIPATION: INSTITUTIONAL PRACTICES
ON MACROLEVEL..... 47

ECONOMIC SCIENCES

- Vovnenko G., Zatsarinsky E.*
THE FORMATION METHOD OF ANALYSIS OF
SUSTAINABLE DEVELOPMENTTRADE
ORGANIZATIONS BASED ON THEIR
INDUSTRYSPECIFICS 52

MATHEMATICAL SCIENCES

- Malyshev I.*
THEOREM ABOUT AN INCENTER OF
BICENTRIC QUADRILATERALS..... 59